

ש.ל.

שרוטר קנל מס. 7

מישיבת ועדת העבודה,

שהתקיימה ביום ד', י"ח בטבת תשי"ב,
16.1.52

משתתפים:

- ע. גוברין - היו"ר
- ש. בז'רנו
- ה. ברנר
- ג. טברסקי
- ח. למדן
- א. סטופ
- מ. קלמר
- א. שוסטק
- א. תבורי

מזמנים:

- מר בר-ניב -
- מר גלילי -

על סדרן היום:

סיום הדיון על בחוק שירות מילואים (תגמולים).

היו"ר ע. גוברין:

ברשותכם, אני פותח את הישיבה.

אנו נמשיך בחוק שירות מילואים (תגמולים).

מר בר-ניב:

פרק רביעי - בצוע וענשים. זהו פרק סכני. אקריא סעיף 21. (מקריא).

בסעיף זה ישנה קרן והחובה היא להגיש דו"ח, כי ע"י אי הגשת דו"ח - בולם כל אפשרות של הגשת הקרן.

סעיף 21(ב) הוא פשוט עונש על דו"ח כוזב.

סעיף 22 - זהו סעיף סטנדרטי.

ס. בז'רנו:

אשר לסעיף 23, בהצונו לומר שחוזי העבודה קובעים אחוז מסוים מסכום העבודה למעטה לקופת התגמולים. נראה לי כאן קושי בחשבונות.

היו"ר ע. גוברין:

זוהי פרובלימה חשבונית רגילה.

מר בר-ניב:

מקריא סעיף 24, 25, ומסביר:

אדם המעביד 10 פועלים, אין רואים אותו מבחינה משפטית כמעביד, כי הוא לא התקשר עם פועלים אלה, אלא הוא התקשר עם המרכז שלהם; אולם, בכל המטרות הוא מעביד. סעיף זה אינו חל על קבוצה קבלנית באופן ביצוע העבודה.

ח. למדן:

בהתאם לסעיף זה, אני מבטיחה לכם שקבוצה קבלנית זו או אחרת עלולה ליטנות באופן

כפול.

מר בר-ניב:

הרי כתוב אילו היה קיים קשר ישיר בינו ובין כל אחד מבני החבורה...

ח. למדן:

זה מעניין אותי מבחינה משפטית.

מר בר-ניב:

אני מדבר מבחינה משפטית.

ח. למדן:

עירית תל-אביב, למשל, מוסרת עבודת כביש לקבוצה שהם קבלנים. מהנדס העיריה מתערב בעבודה, והוא נותן הוראות לפועלים כיצד לבצע.

מר בר-ניב:

המקרה הקלסי שאנו יכולים להביא אותו כדוגמה הוא המשפט שהיה לאוצר מפעלי ים. בית הדין העליון מצא את אוצר מפעלי ים כ"מעביד". סעיף זה, לדעתי, יחסוך משפטים להבא.

ח. למדן:

מה דין עובדות שיש להם מתפרות בבתיאן ומקבלות עבודות מבית-חרושת מסויים?

מר בר-ניב:

תלוי מהי מידת שליטתו על העבודה.

בתוך חוק שעות עבודה כתבנו סעיף מפורט כי חוק שעות עבודה אינו חל על עובד שלמעביד שלו אין כל פיקוח על שעות עבודתו.

א- יש סעיף מפורט שהמונח "עובד" אינו כולל בסעות עבודה ובפיצויים הוא מוצא כי הוא לאיננו יכול למנוע בתנאי עבודה וכן אינו שולט על שעות עבודתו.

מר בר-ניב:

השאלה היא תיאורטית במקרה של נתינת עבודה בבית. אלה הם פועלים בודדים העובדים כל אחד בביתו הוא. כמובן שישנם גם תנאים לעבודה זו, אם העובדים בבתיים מקבלים חמרים מהמעביד וכד'.

היו"ר ע. גוברין:

נדמה לי שעסקנן כבר בניסוח חוק שעות עבודה, ביררנו, בזמנו, ולא מצאנו דרך אחרת מאשר זו ששיתנה. אותו הדין בחוק זה.

מר בר-ניב:
ע"י המלה "כאילו" עשינו דבר מטוט מאד, להוכיח באותם הדברים במקרה אינדיבידואלי. קרה מה שקרה באוצר מפעלי-ים, כי לא היה סעיף זה. ואני אומר, שאם היה קטר אינדיבידואלי בין עובד ומעביד, כי אז לא היה קורה סאופה במפעלי-ים.

א. שוסטק:
כתוב "אם היו רואים אותו", או "אם היה קטר ישיר" - הרי העובדה צריכה להוכיח כאן

ח. למדן:
האם אפשר להכניס פיסקה האומרת סיס לפלול גם עובדים שהם מחוץ למקום עבודתם?

מר בר-ניב:
לסעיף זה אין כל קשר עם עובד בית. כדרך כלל, צריך לבדוק כל מקרה ומקרה.

ח. למדן:
איך חזית ציטת לגבי קבוצה קבלנית העובדת בממרי עבודה של נותן העבודה?

מר בר-ניב:
איננו מגדירים עובד עד אם לא יהיה לנו חוזה-עבודה, חמרים ומכשירים - זה גורם חשוב. זה אחד הגורמים המכריעים בשאלה זו. על הנקודה השנייה - שאלת הפיקוח, ישנה הנדרה, מה מזמין המעביד; אם הוא מזמין פרק עבודה או שולט על התוצרת שהוא מקבל. אתן דוגמה: אם אתה הולך להזים ומזמין אצלו חליפה; כאשר הכד הוא שלך, הרי אתה מזמין אצלו את פרק עבודתו, אז מבחינה זו הוא איננו מעביד וגם לא עובד. אך אם א.ב.ג. מעמין עבודה, ובעל א.ב.ג. יכול להתערב על אופן עבודתו, הרי הוא מעביד. העיקר הוא הזכות שיטנה למעביד.

היו"ר ע. גוברין:
נקודה זו היא מאד ברורה.

ג. טברסקי:
נניח שנותנים לקבוצת פועלות ברמלה לתפור. האם פועלות אלה צריכות להופיע?

מר בר-ניב:
כידך להחליט אם הן עובדות, אם הוא עובד הרי הוא מוכרח להופיע. ישנם פועלים העובדים גם בצביה וכו'.

מקום העבודה כשלעצמו איננו קובע.

ח. למדן:
אולי תסכים לתקון, מר בר-ניב: פועלים העובדים אצלו או בשבילו.

מר בר-ניב:
בדרך זו את מונעת ממנו חופשה שנתית. צריך לדעת מה מהות היחס.

המוטג עובד ומעביד הוא מסובך מאד. אתן לכם דוגמה: אני יכול להזמין נגר לעבוד בנגריה שלי, על מכונית, ואומר לו שיעשה כך וכך דברים, הרי עובד כזה, אעפ"י שהוא עובד בנגריה שלי, איננו פועל, יכול להיות גם מקרה הפוך לזה.

מר בר-ניב:

(מקריא) סעיף 26.27, ואומר:
אשר לסעיף 27 רוחת דעה שלא רצוי להכניס
סעיף זה פה. סעיף זה הוא סטנדרטי, ולכן אני מטאיר זאת לסקול דעתה
של הועדה הזאת. ישנם כאלה האומרים שהוא בא לקבוע אחדות מסויימת,
ומזה נובעת הסכרה כי אם עובדי המדינה יצליחו לקבל העלאה בטכרם, אז
מדוע שאחרים לא יקבלו? הצעתי היא - למחוק סעיף זה.

ברצוני להוסיף שמחיקת סעיף זה אין פירושו
איטור תשלום גיטה. ברור, ברוב סעיף זה ימחק, אין פירושו שהמעביד
רשאי לשלם יותר ואין הטועלים רשאים לדרוש יותר.

היו"ר ע. גוברין:

אצביע זאת:

ה צ ב ע ה

בעד מחיקת סעיף 27 - רוב

נגד - מיעוט

הוחלט למחוק סעיף 27.

חברת הכנסת ה. למדן שומרת זכות

הסתמינות.

מר בר-ניב:

(מקריא) סעיף 28, ומסביר:

(א) חוק החיליים מסוחררים קובע טאדם הנמצא במירווח
חלקי, אם פחות מ-12 יום - המעביד חייב לשלם לו את כל שכרו; (ב) מקום
עבודתו שמור לו. לסעיף 41 מחוק החיליים המסוחררים אנו אומרים: לא יחולו
על עובד המטרת במילואים אף אם הוכרו... ועוד.

(מקריא) סעיף 29, ומסביר: סעיף זה איח
בחוק הופטה שנתית. באזוריים של ראש-פנה והגליל הוא קיים, אך הוא איננו
חל על האזוריים שלנו. הקבוץ חייב לשלם.

היו"ר ע. גוברין:

המסקים דורשים להכליל אותם בחוק זה.
הם דורשים סאנו נשלם 1,5%, ועל כך יכול
להיות שאאלץ לחזעיק את הוועדה הזו סנית.

מר בר-ניב:

החוק הזה במסגרתו הנוכחית חל על עובדים
ומעבידים. קבוץ וחבריו - זה לא עובד וגם
לא מעביד.

(מקריא סעיף 29) ומסביר:
חבר קואופרטיב איננו עובד.

סעיף 29(ד) הכוונה היא לעובדות מסק בית.

אם היא נטואה ויש לה ילד-אינה חייבת לסרת
במילואים; אם היא נטואה ואין לה ילד ומרויחה יותר מ-1.600 ל"י, אז
היא תקבל יותר מ-10% הפרש.

(מקריא) סעיף 30, ואומר: יש כאן
תוספת "ולא יתקין" שר העבודה תקנות

מר בר-נלב:

אלא לאחר התייעצות כמועצה".

סעיף 31: תקפו של חוק זה הוא מיום

.31.4.52

אני מבקש מהחברים המסתייגים וממר בר-נלב
שכל חבר יעיין בחסתינות של פדס שיוכל

היור ע. נוברין:

למסור לי אותך לא יאוחר מאשר יום ג' הבא. וממר בר-נלב מבקש שיעזור
בניסוח החסתינות.

חוחלט לקבוע את היסיבה הנאה בינם ד' הנא,

בשעה 9,00 בבוקר.

היסיבה ננעלה בשעה 10.30.